

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ MÍSTOPŘESEDY SOUDNÍHO DVORA

12. června 2018*

„Kasační opravný prostředek – Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská soutěž – Evropský trh s elektrickými kabely – Rozhodnutí Evropské komise konstatující porušení článku 101 SFEU – Zveřejnění – Částečné zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s některými informacemi obsaženými v rozhodnutí – Odklad vykonatelnosti – Spojitost mezi podmínkou *fumus boni juris* a podmínkou naléhavosti“

Ve věci C-65/18 P(R),

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě čl. 57 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 31. ledna 2018,

Nexans France SAS, se sídlem v Courbevoie (Francie),

Nexans SA, se sídlem v Courbevoie,

zastoupenými M. Powellem a A. Rogers, solicitors, jakož i G. Forwood, avocate,

účastnicemi řízení podávajícími kasační opravný prostředek,

přičemž další účastníci řízení je

Evropská komise, zastoupená I. Zaloguinem, G. Meessenem a H. van Vlietem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

MÍSTOPŘESED A SOUDNÍHO DVORA,

po vyloučení generálního advokáta M. Watheleta,

vydává toto

Usnesení

- 1 Společnosti Nexans France SAS a Nexans SA se svým kasačním opravným prostředkem domáhají zrušení usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. listopadu 2017, Nexans France a Nexans v. Komise (T-423/17 R, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2017:835), kterým předseda Tribunálu zamítl jejich návrh směřující na jedné straně k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí Komise C(2017) 3051 final ze dne 2. května 2017 týkajícího se žádosti o důvěrné nakládání (věc COMP/AT.39610 – Elektrické kabely, dále jen „sporné rozhodnutí“) v rozsahu, v němž byl tento návrh zamítnut, co se týče dokumentů uvedených v bodech 7 a 8 sporného rozhodnutí, zajištěných u účastnic řízení

* Jednací jazyk: angličtina.

podávajících kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) a jiného hospodářského subjektu (dále jen „sporné informace“), a na druhé straně směřující k uložení povinnosti Evropské komisi, aby se zdržela zveřejnění znění svého rozhodnutí C(2014) 2139 final ze dne 2. dubna 2014 (věc COMP/AT.39610 – Elektrické kabely, dále jen „rozhodnutí ve věci elektrické kabely“), které obsahuje sporné informace.

Skutečnosti předcházející sporu a řízení před Tribunálem

2 Skutečnosti předcházející sporu a řízení před Tribunálem jsou shrnuty v bodech 1 až 16 napadeného usnesení následovně:

„1 Dne 28. ledna 2009 provedla Evropská komise kontrolu v prostorách jedné z navrhovatelek, společnosti Nexans France, v Paříži (Francie).

2 Podle navrhovatelek, společností Nexans a Nexans France, se inspektoři Komise rozhodli zkopírovat ‚v celku‘ velké množství souborů v elektronické poště počítačů dvou zaměstnanců společnosti Nexans France a celého pevného disku jednoho z těchto zaměstnanců, jakož i je úředně zapečetit ve svých prostorách v Bruselu (Belgie) za účelem následného zkoumání.

3 Podle navrhovatelek Komise ve svých prostorách v Bruselu zkoumala ve dnech 3. až 11. března 2009 zkopírované dokumenty za účasti jejich advokátů, ale bez účasti zástupce příslušného vnitrostátního orgánu pro ochranu hospodářské soutěže. Až v tomto stadiu inspektoři Komise systematicky zkoumali obsah disků, přičemž vybrali dokumenty, které považovali za relevantní a vytiskli je. Kopie těchto dokumentů byly poskytnuty advokátům navrhovatelek a obsah disků byl následně smazán.

4 V žalobě podané u Tribunálu dne 7. dubna 2009 navrhovatelky napadly zejména tento postup. V rozsudku ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise (T-135/09, EU:T:2012:596), Tribunál odmítl zejména návrhy znějící na zrušení zajištěných dokumentů jako nepřijatelné. [...]

5 Navrhovatelky ve svém kasačním opravném prostředku proti rozsudku ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise (T-135/09, EU:T:2012:596), doručeném kanceláři Soudního dvora dne 24. ledna 2013, nenapadly odmítnutí žalobního důvodu z důvodu nepřijatelnosti, vzneseného v prvním stupni ohledně údajné protiprávnosti zajištění. V každém případě Soudní dvůr rozsudkem ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise (C-37/13 P, EU:C:2014:2030) kasační opravný prostředek navrhovatelek zamítl.

6 Dne 2. dubna 2014 Komise přijala [rozhodnutí ve věci elektrické kabely].

7 Dopisem ze dne 8. května 2014 generální ředitelství Komise (dále jen ‚GŘ‘) ‚Hospodářská soutěž‘ informovalo navrhovatelky o svém záměru zveřejnit v souladu s článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) nedůvěrné znění rozhodnutí ve věci elektrické kabely na svých internetových stránkách. GŘ ‚Hospodářská soutěž‘ kromě toho navrhovatelky vyzvalo, aby označily případné důvěrné informace nebo informace, které tvoří obchodní tajemství a své posouzení v tomto ohledu odůvodnily.

8 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 17. června 2014 podaly navrhovatelky proti rozhodnutí ve věci elektrické kabely žalobu na neplatnost, zapsanou do rejstříku pod číslem T-449/14. V rámci prvního žalobního důvodu této žaloby navrhovatelky zejména tvrdily, že

Komise překročila své pravomoci, když informace zajistila protiprávním způsobem a bez předchozího zkoumání zkopírovala ‚v celku‘ velké množství elektronických údajů za účelem jejich následného zkoumání ve svých prostorách v Bruselu.

- 9 Dopisem ze dne 3. května 2016 GŘ ‚Hospodářská soutěž‘ v návaznosti na výměnu korespondence týkající se žádostí o zachování důvěrnosti navrhovatelky informovalo o svém úmyslu zveřejnit rozhodnutí ve věci elektrické kabely v plném znění, s výjimkou některých informací, o nichž mělo za to, že musejí zůstat důvěrné.
- 10 Dopisem ze dne 18. května 2016 se navrhovatelky obrátily na úředníka pro slyšení s žádostí o důvěrné zacházení s některými informacemi na základě článku 8 rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. 2011, věst. L 275, s. 29).
- 11 Navrhovatelky v této žádosti zejména tvrdily, že poznatky obsažené v rozhodnutí ve věci elektrické kabely, vyplývající ze zajištění provedeného v prostorách společnosti Nexans France a jiného hospodářského subjektu, musejí být považovány za důvěrné.
- 12 Dne 2. května 2017 úředník pro slyšení přijal jménem Komise [sporné rozhodnutí].
- 13 Komise ve [sporném rozhodnutí] vyhověla žádosti o zachování důvěrnosti ve vztahu k určitým informacím, jejichž výčet je uveden v jeho článku 1 a žádost navrhovatelek ve vztahu ke [sporným informacím] zamítl.
- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 11. července 2017 navrhovatelky Tribunálu navrhly, aby [sporné rozhodnutí] zrušil v rozsahu, v němž byla jejich žádost o důvěrné zacházení se spornými informacemi zamítnuta.
- 15 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne navrhovatelky podaly návrh na předběžná opatření na základě článků 278 a 279 SFEU, ve kterém v podstatě navrhují, aby předseda Tribunálu:
 - odložil vykonatelnost [sporného] rozhodnutí v části, v níž byla žádost o důvěrné nakládání se spornými informacemi zamítnuta;
 - uložil Komisi, aby se zdržela zveřejnění znění rozhodnutí ve věci elektrické kabely obsahujícího sporné informace do doby, než ‚Soudní dvůr Evropské unie‘ rozhodne o prvním žalobním důvodu v žalobě podané ve věci T-449/14;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 16 V návaznosti na návrh navrhovatelek vydal předseda Tribunálu dne 12. července 2017 na základě čl. 157 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu, aniž by předtím vyslechl Komisi, usnesení, kterým Komisi uložil povinnost odložit vykonatelnost [sporného rozhodnutí] do data vydání usnesení, kterým bude ukončeno toto řízení o předběžných opatřeních a nezveřejnit znění rozhodnutí ve věci elektrické kabely obsahující sporné informace do doby, než Tribunál rozhodne o prvním žalobním důvodu v žalobě podané navrhovatelkami ve věci T-449/14.“

Napadené usnesení

- 3 Předseda Tribunálu poté, co v bodech 18 až 22 napadeného rozhodnutí připomněl judikaturu Soudního dvora a Tribunálu týkající se podmínek nařízení předběžných opatření, dospěl v bodě 23 tohoto usnesení k závěru, že v projednávané věci je třeba především zkoumat splnění podmínky naléhavosti.
- 4 Předseda Tribunálu v této souvislosti v bodech 24 až 31 uvedeného usnesení připomněl zásady stanovené v této oblasti judikaturou Soudního dvora a Tribunálu. S ohledem na tyto zásady měl v bodech 32 až 48 napadeného usnesení za to, že:

„32 V projednávané věci je třeba na úvod uvést, že navrhovatelky opírajíc se o bod 38 usnesení [místopředsedy Soudního dvora] ze dne 10. září 2013 Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] tvrdí, že jelikož předběžná ochrana je požadována pro údajně důvěrné informace, musí posouzení existence vážné a nenapravitelné újmy nutně vycházet z předpokladu, že údajně důvěrné informace byly skutečně důvěrné.
- 33 Přitom je nutné konstatovat, že okolnosti věci, ve které bylo vydáno usnesení [místopředsedy Soudního dvora] ze dne 10. září 2013 Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], se stejně jako okolnosti věci, ve které bylo vydáno usnesení [místopředsedy Soudního dvora] ze dne 2. března 2016, Evonik Degussa v. Komise (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), značně liší od okolností projednávané věci.
- 34 Jak vyplývá zejména z bodů 18 a 38 usnesení [místopředsedy Soudního dvora] ze dne 10. září 2013 Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], společnost Pilkington Group Ltd ve své žalobě na neplatnost totiž zpochybnila posouzení Komise, podle něhož informace, jejichž zpřístupnění bylo zamýšleno na základě čl. 30 odst. 1 nařízení č. 1/2003, nepředstavovaly obchodní tajemství zejména ve smyslu článku 339 SFEU, jakož i čl. 28 odst. 1 a čl. 30 odst. 2 uvedeného nařízení. Proto úvahy, jež zohlednil soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, když učinil závěr, že podmínka naléhavosti byla v projednávaném případě prokázána, vycházely z předpokladu výslovně zmíněného v bodě 47 uvedeného usnesení, že informace, o které jde v této věci, podléhaly profesnímu tajemství.
- 35 Rovněž z bodu 84 usnesení [místopředsedy Soudního dvora] ze dne 2. března 2016, Evonik Degussa v. Komise (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), vyplývá, že společnost Evonik Degussa GmbH zpochybnila posouzení, podle něhož dotčené informace nepředstavovaly obchodní tajemství a nespadaly ani do profesního tajemství.
- 36 Mimoto navrhovatelky ve věcech, ve kterých byla vydána usnesení [místopředsedy Soudního dvora] ze dne 10. září 2013 Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] a ze dne 2. března 2016, Evonik Degussa v. Komise (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142) tvrdily, jak vyplývá z bodů 47 a 83 uvedených usnesení, že zveřejnění sporných informací by jim mohlo způsobit újmu z důvodu samotné povahy těchto informací.
- 37 Naopak, pokud jde o projednávanou věc, zaprvé je nutné uvést, že navrhovatelky netvrdí, že sporné informace podléhají obchodnímu tajemství.
- 38 Zadruhé kromě tvrzení, podle něhož jsou sporné informace důvěrné, obsahuje návrh na předběžné opatření jen málo specifických informací ohledně povahy a obsahu dokumentů, ve vztahu k nimž se navrhovatelky dovolávají důvěrnosti.
- 39 Zatřetí se navrhovatelky nesnaží prokázat, že sporné informace vykazují ze své podstaty a z obchodního hlediska citlivost, které mohou využít jejich konkurenti v rámci běžného konkurenčního boje.

- 40 Začtvrté v rozsahu, v němž navrhovatelky tvrdí, že sporné informace „obsahují důkazy o porušení [a] podrobně odhalují porušení, zejména jména zákazníků a názvy projektů dotčených jednáním, jakož i číselné údaje týkající se fakturovaných cen a cílů sledovaných účastníky, [...] jakož i příčinnou souvislost mezi touto újmou a porušením“, odkazují na body 284, 372 písm. g) a 436 odůvodnění rozhodnutí ve věci elektrické kabely, jakožto „jasné příklady druhu informací“, na který odkazují.
- 41 Nicméně body 284, 372 písm. g) a 436 rozhodnutí ve věci elektrické kabely neuvádějí „jména zákazníků a názvy dotčených projektů“ a neobsahují zejména „číselné údaje týkající se fakturovaných cen“.
- 42 Zapáté z judikatury vyplývá, že informace, které byly tajné nebo důvěrné, jsou však starší pěti let, musí být z důvodu plynutí času v zásadě považovány za historické a z tohoto důvodu zbaveny tajné nebo důvěrné povahy, ledaže výjimečně účastník, který tuto povahu uplatňuje, prokáže, že navzdory svému stáří tyto informace stále představují zásadní znaky jeho obchodního postavení nebo postavení třetích osob. Tyto úvahy, které vedou k vyvratitelné domněnce, jsou platné jak v kontextu žádostí o důvěrné zacházení ve vztahu k vedlejším účastníkům v rámci žaloby před unijním soudem, tak v kontextu žádostí o zachování důvěrnosti za účelem zveřejnění, ze strany Komise, rozhodnutí konstatujícího porušení práva hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 14. března 2017, Evonik Degussa v. Komise, C-162/15 P, EU:C:2017:205, bod 64).
- 43 V projednávané věci byly přitom sporné informace shromážděny během kontroly v roce 2009. Nicméně navrhovatelky se nesnaží prokázat důvody, na základě nichž nebyly sporné informace ze své povahy navzdory uplynutí času zbaveny své tajné nebo důvěrné povahy.
- 44 Zašesté navrhovatelky se nesnaží prokázat důvěrnost sporných informací ve vztahu k samotné povaze těchto informací, ale tvrdí, že jejich právo na účinný procesní prostředek a zásada presumpce nevinny vyžadují, aby tyto informace nebyly zpřístupněny předtím, než bude prokázána legalita získání těchto informací v rámci věci T-449/14.
- 45 Zasedmé je třeba připomenout, že podle judikatury se zkoumání otázky, zda informace podléhají profesnímu tajemství, provádí obecně prostřednictvím analýzy ve třech etapách, a sice zaprvé, že tyto informace byly známy pouze omezenému počtu osob, zadruhé, že jejich zpřístupnění mohlo způsobit vážnou újmu osobě, která je poskytla, nebo třetím osobám a nakonec zatřetí, že zájmy, jež by mohly být poškozeny zpřístupněním takových informací, byly objektivně hodné ochrany (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. března 2017, Evonik Degussa v. Komise, C-162/15 P, EU:C:2017:205, bod 94 a citovaná judikatura).
- 46 Přezkum podmínky spojené s naléhavostí se v určité míře shoduje s přezkumem otázky, zda sporné informace musí být považovány za informace podléhající profesnímu tajemství, která v rámci řízení o předběžných opatřeních spadá do přezkumu *fumus boni juris*.
- 47 Za těchto podmínek jediné tvrzení, které není ostatně nijak podloženo, že informace, o jejichž zpřístupnění jde, podléhají profesnímu tajemství, nemůže být, z důvodu nebezpečí zkreslení analýzy podmínky spojené s naléhavostí, dostatečné k prokázání předpokladu, že tyto informace podléhají profesnímu tajemství.
- 48 Na rozdíl od věcí, ve kterých byla vydána usnesení [místopředsedy Soudního dvora] ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], a ze dne 2. března 2016, Evonik Degussa v. Komise (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), nemůže tedy analýza naléhavosti vycházet v projednávané věci z předpokladu, že sporné informace podléhají profesnímu tajemství.“

- 5 V bodech 48 až 81 napadeného usnesení zkoumal předseda Tribunálu, zda navrhovatelky prokázaly naléhavost své žádosti, odůvodňující nařízení předběžného opatření. Pro tyto účely zkoumal tři příčiny újmy uváděné navrhovatelkami, kterou by utrpěly v případě, že by nebyla odložena vykonatelnost sporného rozhodnutí, a sice újmy vyplývající ze zásahu do jejich pověsti a nebezpečí, že budou vystaveny žalobám na náhradu škody, zkoumané v bodech 54 až 67 tohoto usnesení, jakož i z újmy plynoucí z nebezpečí ohrožení jejich práva na účinný procesní prostředek tím, že případné zrušení rozhodnutí ve věci elektrické kabely bude zbaveno „plného účinku“, zkoumané v bodech 68 až 81 uvedeného usnesení.
- 6 V rámci přezkumu této třetí příčiny újmy předseda Tribunálu analyzoval v bodech 69 až 78 napadeného usnesení argument navrhovatelek, podle něhož je nutné za účelem zachování jejich práva na účinný procesní prostředek nařídit odklad vykonatelnosti sporného rozhodnutí do doby, než bude ověřena legalita zajištění sporných informací. Dále a jen pro úplnost měl předseda Tribunálu v bodech 79 až 81 uvedeného usnesení také za to, že

„79 V každém případě je třeba připomenout, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že předpoklad, podle kterého je újma *per definitionem* vážná a nenapravitelná, jelikož se dotýká sféry základních práv, nemůže být připuštěn, protože nepostačuje abstraktní tvrzení, že došlo k porušení základních práv proto, aby bylo prokázáno, že újma, která z něj může vyplývat, má nutně vážnou a nenapravitelnou povahu. Posílená ochrana základních práv, která vyplývá z Lisabonské smlouvy, tuto judikaturu nezpochybnuje, jelikož tato práva, a zejména právo na účinný procesní prostředek uplatňované v projednávané věci, byla unijním právem chráněna již před vstupem této smlouvy v platnost [v tomto smyslu viz usnesení (místopředsedy Soudního dvora) ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 40].

80 Porušení některých základních práv, jako je zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, který je zakotven v článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, jistě může na základě samotné povahy porušeného práva samo vést k vážné a nenapravitelné újmě. Nicméně to nemění nic na tom, že vždy přísluší tomu účastníku řízení, který požaduje vydání předběžného opatření, aby uvedl a prokázal pravděpodobnost vzniku takové újmy ve své konkrétní věci [usnesení (místopředsedy Soudního dvora) ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 41].

81 V projednávané věci přitom navrhovatelky neprokázaly, že újma, která pro ně konkrétně vyplývá z údajného porušení práva na účinný procesní prostředek, se liší od újmy vyplývající z vystavení se zásahu do jejich pověsti a žalobám na náhradu škody, jejíž zkoumání vedlo k závěru uvedenému v bodech 62 a 67 výše, že navrhovatelky neprokázaly vážnost újmy, jejíž existenci tvrdí.“

- 7 Na základě tohoto zkoumání předseda Tribunálu návrh navrhovatelek na předběžná opatření zamítl a své usnesení ze dne 12. července 2017 zrušil.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení

- 8 Navrhovatelky prostřednictvím svého kasačního opravného prostředku v podstatě navrhují, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadené usnesení;
 - nařídil odklad vykonatelnosti sporného rozhodnutí, co se týče sporných informací;
 - uložil Komisi, aby se zdržela zveřejnění znění rozhodnutí ve věci elektrické kabely obsahujícího sporné informace do doby, než Tribunál rozhodne o prvním žalobním důvodu vzneseném v žalobě podané navrhovatelkami ve věci T-449/14;

- podpůrně vrátil věc Tribunálu, a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i řízení o předběžných opatřeních před Tribunálem.
- 9 Navrhovatelky podaly návrh na předběžná opatření samostatným podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 31. ledna 2018.
- 10 Místopředseda Soudního dvora vydal na základě čl. 160 odst. 7 jednacího řádu Soudního dvora, aniž by byli vyslechnuti jiní účastníci řízení, usnesení ze dne 2. února 2018, Nexans France a Nexans v. Komise [C-65/18 P(R)-R, nezveřejněné, EU:C:2018:62], kterým nařídil odklad vykonatelnosti sporného rozhodnutí a Komisi uložil povinnost zdržet se zveřejnění nedůvěrného znění rozhodnutí ve věci elektrické kabely, obsahujícího skutečnosti uvedené v bodech 7 a 8 sporného rozhodnutí, a to až do vydání usnesení, k němuž dojde nejpozději mezi vydáním usnesení, kterým bude ukončeno řízení o předběžných opatřeních a usnesením o projednávaném kasačním opravném prostředku.
- 11 Komise ve své kasační odpovědi doručené kanceláři Soudního dvora dne 6. března 2018 navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek;
 - podpůrně vrátil věc Tribunálu;
 - ještě podpůrně zamítl návrh na předběžná opatření a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení vynaložených v této věci u Tribunálu a Soudního dvora.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 12 Kasační opravný prostředek se opírá o dva důvody vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se údajně dopustil Tribunál tím, že na jedné straně odmítl vycházet z předpokladu, že sporné informace podléhaly profesnímu tajemství, a na druhé straně, že nesprávně posoudil právo navrhovatelek na účinný procesní prostředek.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 13 Navrhovatelky na podporu svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál měl v bodech 33 až 37 napadeného usnesení nesprávně za to, že se projednávaná věc liší od věcí, ve kterých byla vydána usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] a ze dne 2. března 2016, Evonik Degussa v. Komise (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), ve kterých soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních založil svoji analýzu na předpokladu, že sporné informace byly v těchto věcech důvěrné. Navrhovatelky v projednávané věci, stejně jako žalobci v uvedených věcech, zpochybnily ve svých žalobách na neplatnost posouzení Komise, podle něhož sporné informace nepodléhaly profesnímu tajemství, a i když pro tyto účely netvrdily, že tyto informace tvořily obchodní tajemství, nicméně uvedly podrobné důvody, pro které měly uvedené informace důvěrnou povahu, a že tedy musely podléhat profesnímu tajemství, a to na základě kritérií stanovených judikaturou Soudního dvora a Tribunálu. Mimoto na rozdíl od rozhodnutí předsedy Tribunálu v bodech 46 a 47 napadeného usnesení, okolnost, že se tato otázka shoduje s přezkumem podmínky *fumus boni juris*, neměla bránit tomu, aby se vycházelo z takového předpokladu.

- 14 Pro účely rozhodnutí o projednávaném důvodu kasačního opravného prostředku je třeba připomenout, že čl. 156 odst. 4 jednacího řádu Tribunálu stanoví, že návrh na předběžné opatření musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření. Podle ustálené judikatury Soudního dvora tak soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních může rozhodnout o odkladu vykonatelnosti aktu nebo jiného předběžného opatření, pokud bylo prokázáno, že jejich nařízení je *prima facie* odůvodněno skutkově i právně (*fumus boni juris*) a je naléhavé v tom smyslu, že k zabránění vážné a nenapravitelné újmy na zájmech navrhovatele je nezbytné, aby byly nařízeny a nabyly účinnosti před rozhodnutím v hlavní věci. Tyto podmínky jsou kumulativní, takže návrhy na předběžná opatření musí být zamítnuty, pokud jedna z těchto podmínek není splněna. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních případně provede zvážení existujících zájmů [viz zejména usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], bod 35, jakož i ze dne 4. října 2017, Wall Street Systems UK v. ECB, C-576/17 P(R)-R, nezveřejněné, EU:C:2017:735, body 22 a 23].
- 15 V tomto ohledu měl Tribunál v bodě 46 napadeného usnesení v podstatě správně za to, že pokud je třeba posoudit, zda je nařízení předběžných opatření naléhavé za účelem zabránění zpřístupnění informací, které jsou údajně důvěrné, shoduje se toto posouzení v určité míře se zkoumáním existence *fumus boni juris* spojeným s důvěrnou povahou uvedených informací, které se dovolává účastník řízení, jenž uvedená opatření navrhuje.
- 16 Jak ostatně tvrdí samotné navrhovatelky, místopředseda Soudního dvora v bodě 38 svého usnesení ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], v jehož rámci měla újma, kterou namítala společnost Pilkington vyplývat ze zveřejnění údajně důvěrných informací, rozhodl, že pro účely posouzení existence vážné a nenapravitelné újmy měl předseda Tribunálu nutně vycházet z předpokladu, že údajně důvěrné informace byly, jak v této souvislosti tvrdila společnost Pilkington, skutečně důvěrné.
- 17 Nicméně v témže bodu 38 místopředseda Soudního dvora rovněž upřesnil, že zohledněním takového předpokladu nebyl dotčen přezkum *fumus boni juris*, který je spojen s posouzením existence vážné a nenapravitelné újmy, i když se od něj liší.
- 18 V bodě 45 usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013, Pilkington Group v. Komise (T-462/12 R, EU:T:2013:119), které bylo předmětem řízení o kasačním opravném prostředku, ve kterém bylo vydáno usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], předseda Tribunálu sám výslovně upřesnil, že existence vážné a nenapravitelné újmy byla v projednávané věci prokázána právě s výhradou přezkumu podmínky *fumus boni juris*. Předseda Tribunálu mohl tudíž až poté, co v bodech 67 až 72 tohoto prvního usnesení přezkoumal splnění této podmínky *fumus boni juris* – přičemž tento přezkum nebyl ostatně v kasačním opravném prostředku zpochybněn –, skutečně vycházet z předpokladu, že dotčené informace byly důvěrné, aby mohl nařídit navrhovaná předběžná opatření.
- 19 Stejně tomu bylo ve věci, ve které bylo vydáno usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 2. března 2016, Evonik Degussa v. Komise (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), ve které byl místopředsedovi Soudního dvora předložen návrh na předběžné opatření připojený ke kasačnímu opravnému prostředku podanému proti rozsudku Tribunálu. Soudce příslušný v této věci pro rozhodování o předběžných opatřeních před rozhodnutím v bodě 85 tohoto usnesení, že pro účely posouzení naléhavosti v dané věci, je třeba vycházet z předpokladu, že informace, o něž šlo v této věci, podléhaly profesnímu tajemství, v bodě 84 uvedeného usnesení uvedl, že navrhovatelka v této věci nejen že napadla v rámci svého kasačního opravného prostředku posouzení Tribunálu, podle kterého tyto informace nepředstavovaly obchodní tajemství ani nespádaly do profesního tajemství, ale rovněž že přezkum *prima facie* argumentů vznesených na podporu důvodů kasačního opravného prostředku relevantních v tomto ohledu neumožňuje učinit závěr, že tyto informace zjevně nejsou důvěrné.

- 20 Naopak místopředseda Soudního dvora, kterému byl předložen návrh na předběžné opatření připojený ke kasačnímu opravnému prostředku podanému proti rozsudku Tribunálu ze dne 15. července 2015, AGC Glass Europe a další v. Komise, (T-465/12, EU:T:2015:505), nemohl ve svém usnesení ze dne 14. ledna 2016, AGC Glass Europe a další v. Komise (C-517/15 P-R, EU:C:2016:21), vycházet, jak vyplývá z bodu 33 tohoto usnesení, z téhož předpokladu, neboť ve věci, ve které bylo vydáno toto usnesení, Tribunál v bodech 22 až 54 tohoto rozsudku zkoumal a zamítl šest žalobních důvodů uplatněných žalobkyněmi na podporu jejich žaloby na neplatnost, v rámci níž napadly posouzení úředníka pro slyšení, podle něhož informace, o něž šlo v této věci, nepředstavovaly obchodní tajemství a kasační opravný prostředek podaný navrhovatelkami nesměřoval proti této části uvedeného rozsudku, takže bylo nutné mít za to, že bylo s konečnou platností rozhodnuto, že tyto informace nepředstavovaly obchodní tajemství.
- 21 Tudíž pouze tehdy, když navrhovatel předběžných opatření na jedné straně tvrdí, že informace, jejichž zveřejnění chce předběžně zabránit, představují obchodní tajemství nebo mimoto podléhají profesnímu tajemství, a když na druhé straně toto tvrzení splňuje podmínku *fumus boni juris*, je soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních v zásadě povinen vycházet v rámci svého přezkumu podmínky naléhavosti z předpokladu, že tyto informace představují obchodní tajemství nebo podléhají profesnímu tajemství.
- 22 Na rozdíl od toho, co jak se zdá tvrdí navrhovatelky, není tak pro nařízení předběžných opatření dostatečné tvrzení, že informace, které mají být zpřístupněny, jsou důvěrné, pokud takové tvrzení nesplňuje podmínku *fumus boni juris*. V projednávané věci přitom z bodů 37 až 46 napadeného usnesení vyplývá, že tvrzení navrhovatelek, podle něhož byly sporné informace důvěrné, nesplňovalo podmínku *fumus boni juris*.
- 23 V této souvislosti je třeba uvést, jak připomíná předseda Tribunálu v bodě 21 napadeného usnesení, že v rámci zkoumání všech kumulativních podmínek, kterým podléhá nařízení odkladu vykonatelnosti a dalších předběžných opatření, má soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatření širokou posuzovací pravomoc, a protože neexistuje žádná právní norma ukládající mu předem určený postup analýzy k posouzení nutnosti nařídit předběžné opatření, je na něm, aby s ohledem na okolnosti projednávaného případu určil způsob, jakým musí být tyto jednotlivé podmínky ověřeny, a pořadí, v jakém musí být zkoumány [usnesení ze dne 19. července 2012, Akhras v. Rada, C-110/12 P(R), nezveřejněné, EU:C:2012:507, bod 23 a citovaná judikatura].
- 24 V projednávané věci předseda Tribunálu v bodě 23 napadeného usnesení uvedl, že hodlá v první řadě zkoumat, zda je splněna podmínka naléhavosti. Nicméně v rámci svého zkoumání se ve skutečnosti v bodech 37 až 46 tohoto usnesení věnoval analýze opodstatněnosti tvrzení navrhovatelek týkající se otázky, zda sporné informace podléhaly profesnímu tajemství, aniž výslovně vyvodil závěr ohledně otázky, zda tato tvrzení splňovala podmínku *fumus boni juris*, či nikoliv.
- 25 Navzdory nepřiliš soudržné struktuře analýzy však s dostatečnou jasností z napadeného usnesení vyplývá, že předseda Tribunálu měl v projednávané věci za to, že tvrzení navrhovatelek, podle něhož byly informace důvěrné, nesplňovalo podmínku *fumus boni juris*.
- 26 Předseda Tribunálu na jedné straně v této souvislosti připomněl zejména v bodě 42 napadeného usnesení judikaturu Soudního dvora, podle níž informace, které byly tajné nebo důvěrné, jsou však starší pěti let, musí být z důvodu plynutí času v zásadě považovány za historické a z tohoto důvodu zbaveny tajné nebo důvěrné povahy, ledaže výjimečně účastník, který tuto povahu uplatňuje, prokáže, že navzdory svému stáří tyto informace stále představují zásadní znaky jeho obchodního postavení nebo postavení třetích osob. Tyto úvahy, které vedou k vyvrátitelné domněnce, jsou platné v kontextu jak žádostí o důvěrné zacházení ve vztahu k vedlejším účastníkům v rámci žaloby před unijním soudem, tak žádostí o zachování důvěrnosti za účelem zveřejnění rozhodnutí ze strany Komise konstatujícího porušení práva hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 14. března 2017, Evonik Degussa v. Komise, C-162/15 P, EU:C:2017:205, bod 64).

- 27 Na druhé straně měl předseda Tribunálu v bodě 43 napadeného usnesení za to, že v projednávané věci byly sporné informace shromážděny během kontroly prováděné útvary Komise v roce 2009 a navrhovatelky se nesnažily prokázat důvody, pro které nebyly sporné informace ze své povahy navzdory uplynulému času zbaveny tajné nebo důvěrné povahy.
- 28 I na tomto jediném základě byl předseda Tribunál oprávněn vycházet z toho, že podmínka *fumus boni juris* nebyla splněna. Další důvody napadeného usnesení, obsažené v bodech 37 až 41 a 44 až 46 tohoto usnesení, směřující k vyloučení jakékoliv důvěrné povahy uvedených informací jsou nadbytečné.
- 29 Navrhovatelky přitom v rámci svého kasačního opravného prostředku kritizovaly pouze tyto poslední uvedené body napadeného usnesení, aniž napadly konstatování obsažené v bodě 43 tohoto usnesení, takže argumenty vznesené navrhovatelkami proti těmto důvodům je nutné odmítnout jako neúčinné.
- 30 Předseda Tribunálu měl za těchto podmínek za to, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, že se projednávaná věc liší od věcí, ve kterých byla vydána usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] a ze dne 2. března 2016, Evonik Degussa v. Komise (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142).
- 31 Z těchto důvodů není první důvod kasačního opravného prostředku opodstatněný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

- 32 Navrhovatelky prostřednictvím druhého důvodu svého kasačního opravného prostředku zpochybňují posouzení předsedy Tribunálu, obsažené v bodech 68 až 81 napadeného usnesení, podle něhož předseda Tribunálu odmítl jejich argument, že sporné rozhodnutí porušuje jejich právo na účinný procesní prostředek.
- 33 Za tímto účelem předseda Tribunálu na jedné straně v bodech 69 až 78 tohoto usnesení zkoumal a odmítl argument navrhovatelek, podle něhož je nutné nařít za účelem zachování jejich práva na účinný procesní prostředek odklad vykonatelnosti sporného rozhodnutí do doby, než bude ověřena legalita zajištění sporných informací. Na druhé straně a jen pro úplnost měl předseda Tribunálu v bodech 79 až 81 uvedeného usnesení za to, že navrhovatelky v každém případě neprokázaly, že újma, která pro ně konkrétně vyplývá z údajného porušení práva na účinný procesní prostředek, se liší od újmy vyplývající se skutečnosti, že jsou vystaveny zásahu do jejich pověsti a žalobám na náhradu škody přesto, že existenci této druhé újmy odmítl v bodech 62 a 67 téhož usnesení.
- 34 S přihlédnutím ke struktuře odůvodnění předsedy Tribunálu je třeba tudíž především ověřit, zda navrhovatelky ve svém kasačním opravném prostředku prokázaly, že se předseda Tribunálu dopustil nesprávného právního posouzení v doplňujících bodech svého odůvodnění.
- 35 Tak tomu přitom není.
- 36 Nejprve, co se týče tvrzení navrhovatelek, že údajné porušení jejich práva na účinný procesní prostředek může jako takové způsobit vážnou a nenapravitelnou újmu, stačí totiž uvést, obdobně jako to učinila Komise a připomenul předseda Tribunálu v bodě 79 napadeného usnesení – bod, který navrhovatelky ve svém kasačním opravném prostředku nekritizovaly – že předpoklad, podle kterého je újma *per definitionem* vážná a nenapravitelná, jelikož se dotýká sféry základních práv, nemůže být připuštěn, protože nepostačuje abstraktní tvrzení, že došlo k porušení základních práv proto, aby bylo prokázáno, že újma, která z něj může vyplývat, má nutně vážnou a nenapravitelnou povahu [usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 10. září 2013, Komise v. Pilkington Group C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 40 a citovaná judikatura].

- 37 Dále, pokud jde o argument navrhovatelek, podle něhož zveřejnění sporných informací může navrhovatelkám způsobit vážnou a nenapravitelnou újmu vyplývající z žalob na náhradu škody, které zveřejnění vyvolá, je třeba uvést, že tato příčina újmy byla zkoumána předsedou Tribunálu, který měl v bodech 60 a 61 napadeného usnesení za to, že i za předpokladu, že by sporné rozhodnutí představovalo rozhodující příčinu tvrzené újmy a že by tato újma finanční povahy byla nenapravitelná, navrhovatelky nepředložily skutečnosti, které by mohly prokázat vážnost újmy, jejíž existenci tvrdí.
- 38 Totéž platí, pokud jde o údajnou újmu vyplývající ze zásahu do pověsti navrhovatelek. Předseda Tribunálu dospěl totiž v bodě 67 uvedeného usnesení také k závěru, že navrhovatelky nepředložily žádnou skutečnost, která by umožnila prokázat, zda a v jakém rozsahu by zveřejnění rozhodnutí ve věci elektrické kabely vyplývající ze sporného rozhodnutí mohlo zhoršit zásah do jejich pověsti.
- 39 Předseda Tribunálu se za těchto podmínek nedopustil žádného nesprávného právního posouzení, když v bodě 81 napadeného usnesení odkázal na závěry, ke kterým dospěl v bodech 62 a 67 tohoto usnesení za účelem odmítnutí argumentu navrhovatelek, podle něhož porušení práva na účinný procesní prostředek jim způsobilo vážnou újmu vyplývající ze zásahu do jejich pověsti a vystavilo je riziku, že budou čelit žalobám na náhradu škody.
- 40 Nakonec, co se týče argumentu navrhovatelek, podle něhož bod 81 napadeného usnesení spočívá nesprávně na konstatování, že „rozhodující příčinou“ každé z těchto příčin újmy nebylo zveřejnění sporných informací, ale výchozí porušení prokázané v rozhodnutí ve věci elektrické kabely – neboť, pokud by bylo zrušeno, rozhodující příčinou újmy by nebylo uvedené rozhodnutí, ale zveřejnění sporných informací jako takové – stačí konstatovat, že navrhovatelky nepředložily žádnou skutečnost, která by umožnila pochopit důvody, pro které, i za předpokladu, že by byl jejich argument opodstatněný, by zpochybnil rozhodnutí předsedy Tribunálu, podle něhož navrhovatelky nepředložily skutečnosti dostatečné pro prokázání údajně vážné a nenapravitelné újmy vyplývající ze zásahu do jejich pověsti a nebezpečí, že budou čelit žalobám na náhradu škody.
- 41 Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že se předseda Tribunálu nedopustil nesprávného právního posouzení v bodě 81 napadeného usnesení, je nutné argumenty na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku směřujícího proti bodům 68 až 78 tohoto usnesení považovat s přihlédnutím k důvodům obsaženým v bodech 33 a 34 tohoto usnesení za neúčinné.
- 42 Vzhledem k tomu, že druhý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 43 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu na řízení o kasačním opravném prostředku, bude účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval.
- 44 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedeným náhradu nákladů řízení vynaložených v tomto řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i v řízení o předběžných opatřeních ve věci C-65/18 P(R)-R.

Z těchto důvodů místopředseda Soudního dvora rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) Společnostem Nexans France SAS a Nexans SA se ukládá náhrada nákladů tohoto řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i řízení o předběžných opatřeních ve věci C-65/18 P(R)-R.**

Podpisy.